

॥ ಪವಮಾನ ಪವಮಾನ ॥

ಪವಮಾನ ಪವಮಾನ ಜಗದ ಪ್ರಾಣ
ಸಂಕರುಷಣ ಭವ ಭಯಾರಣ್ಯ ದಹನ । ಪ ।

ಶ್ರವಣವೇ ವೋದಲಾದ ನವವಿಧ ಭಕ್ತಿಯ
ತವಕದಿಂದಲಿ ಕೊಡು ಕವಿಜನಪ್ರಯಾ । ಅಪ ।

ಹೇಮ ಕಚ್ಚಾಟ ಉಪವೀತ ಧರಿತ ವಾರುತ
ಕಾಮಾದಿವಗ್ರಹಿತಾ ವ್ಯೋಮಾದಿ ಸಕಲ ವ್ಯಾಪೃತಾ ನಿಭಿಂತಾ
ರಾಮಚಂದ್ರನ ನಿಜದೂತ ಯಾಮ ಯಾಮಕೆ ನಿನಾರಥಿಪ್ರದಕೆ
ಕಾಮಿಪೇ ಎನಗಿದು ನೇಮಿಸಿ ಪ್ರತಿದಿನ ಈ ಮನಸಿಗೆ ಸುಖಿಸ್ತೋಮವ
ತೋರುತ ಪಾಮರಮತಿಯನು ನೀಮಾಣಿಪ್ರದೋ ॥ ೮ ॥

ವಜ್ರ ಶರೀರ ಗಂಭೀರ ಮುಕುಟಧರ ದುಜ್ಞನವನಕುತಾರ
ನಿಜರಮಣಿ ದಯಾ ಪಾರಾವಾರಾ ಉದಾರ ಸಜ್ಜನರಫಲಪರಿಹಾರ
ಅಜುಂನಗೊಲಿದಂದು ಧ್ವಜವಾನಿಸಿ ನಿಂದು ಮೂರ್ಜಗವರಿವಂತೆ
ಗಜನೇ ಮಾಡಿದಿ ಹೆಜ್ಜೆ ಹೆಜ್ಜೆಗೆ ನಿನ್ನ ಅಬ್ಜು ಪಾದದೋಳಿ
ಮೂರ್ಜಗದಲಿ
ಭವವಚಿತ ನೇನಿಸೋ ॥ ೯ ॥

ಪ್ರಾಣ ಅಪಾನ ವ್ಯಾನ ಉದಾನ ಸಮಾನ ಆನಂದ ಭಾರತಿ ರಮಣ
ನೀನೇ ಶಾಂತಿಗೀರಾಂತಾದ್ಯರಿಗೆ ಜ್ಞಾನಧನಪಾಲಿಪ ವರೇಣ್ಯ
ನಾನು ನಿರುತದಲಿ ಏನೇನೇಸಗುವೆ ಮಾನಸಾದಿ ಕಮ್ರ
ನಿನಗೊಪ್ಪಿಸಿದೆನೋ ಪ್ರಾಣನಾಥ ಸಿರಿವಿಜಯವಿಶಲನ
ಕಾಣಿಸಿಕೊಡುವುದು ಭಾನುಪ್ರಕಾಶ ॥ ೧ ॥